

عنوان مقاله:

درآمدی بر نظریه نقش و جایگاه زبان های بومی در قرائت و درک فضا و محیط زیست انسانی ؛ با تأکید بر زبان فارسی

محل انتشار:

ماهنامه باغ نظر، دوره 5، شماره 10 (سال: 1387)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

ناصر براتی - عضو هیات علمی گروه شهرسازی دانشکده معماری و شهرسازی دانشگاه بین المللی امام خمینی

خلاصه مقاله:

مبحث رابطه زبان و ذهن از مدت ها قبل در جهان مطرح و نظریات متعدد و رو به تحولی در این حوزه مطرح بوده است ؛ آنچه در این عرصه متأخر به حساب می آید نحوه ارتباط متقابل زبان و محیط زیست از طریق ارتباط بین زبان و ذهن و فرآیندهای تفکر است. در این میان ، و در مورد خاص زبان فارسی و فرهنگ ایرانی ، موضوع ما در این مقاله ارتباط مستقیم بین زبان و محیط زیست است . این ارتباط آن قدر مستحکم و عمیق است که هر فارسی زبانی برای درک ، شناخت ، ارزیابی و اظهارنظر در مورد محیط انسان ساخت یا طبیعی چاره ای ندارد جز یاری گرفتن از چارچوب و اجزای زبان فارسی . این بدان معنا است که زبان تنها یک وسیله ارتباطی نیست و نقش آن بسیار فراتر از این محدوده کوچک می رود. در این مقاله ضمن ارائه مستندات محکم در قالب روش تحلیل محتوا در مورد وجود غیرقابل انکار نقش زبان (در اینجا زبان فارسی) در فهم جهان اطراف ، نشان داده شده است که وقتی ما در زبان فارسی به مفهومی اشاره می کنیم آن مفهوم ویژه این «جهان - زبان» خاص است و ویژگی های منحصر به فرد خود را دارد . به زبان دیگر فهم ما از محیط از زبانمان نشأت می گیرد و در نتیجه زبان فارسی مرجع بسیار مهم و غیرقابل جانشینی برای دریافت و فهم ویژگی های خاص محیط زیست انسانی اصیل ایرانی است.

کلمات کلیدی:

زبان ، فضای زیست ، فرهنگ ، معماری ، شهرسازی ، ادراک ، شناخت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/302149>

